

4. Ewakuacja ludności, środków materiałowych oraz zwierząt

Chociaż potrafimy przewidywać różne zagrożenia, nie zawsze wiemy, jakie będą ich rozmiary i skutki. Zdarzają się sytuacje, kiedy opuszczenie miejsca zagrożenia i przemieszczenie się na bezpieczny teren, czyli ewakuacja, może być jedyną szansą na uratowanie życia.

Ewakuacja ma na celu ochronę życia i zdrowia ludzi, zwierząt oraz ratowanie mienia, w tym zabytków oraz ważnej aparatury i dokumentów. Zarządza się ją w przypadku niebezpieczeństwa lub wysokiego prawdopodobieństwa jego wystąpienia. Ewakuację najczęściej przeprowadza się w razie pożaru, awarii technicznej lub katastrofy budowlanej, wybuchu, powodzi, zagrożenia chemicznego, biologicznego lub promieniotwórczego, a także na wypadek konfliktu zbrojnego.

Znajomość procedur ewakuacyjnych oraz zasad zachowania się ludności jest istotna, ponieważ dostępne w Polsce budowle ochronne mogą zapewnić bezpieczeństwo jedynie niewielkiej części społeczeństwa. Tym samym ewakuacja ludności, czyli przemieszczenie z rejonów zagrażających jej życiu lub zdrowiu do miejsc bezpiecznych, stanowi podstawowe narzędzie zbiorowej ochrony na wypadek masowego zagrożenia.

Wybuch butli z gazem w budynku mieszkalnym

Znajomość zasad ewakuacji ułatwia rozważne działanie, nieuleganie panice, udzielanie pomocy osobom potrzebującym, a także zapobieganie chaosowi.

Ewakuacji o charakterze powszechnym podlegają wszystkie osoby znajdujące się na terenach zagrożonych. Pierwszeństwo dotyczy:

- dzieci,
- kobiet ciężarnych,
- osób niepełnosprawnych,
- przebywających w zakładach opiekuńczych, domach dziecka, szpitalach dla przewlekle i nieuleczalnie chorych,
- podopiecznych opieki społecznej itp.